

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719201251
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ďurianová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6719201251.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ďurianovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, proti žalovanému: Y. T., A.. XX.XX.XXXX, W. Q. F., Š. Č.. XX/XX, o zaplatenie 1.717,46 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.717,46 € s tým, že prisúdenú sumu p o v o ľ u j e žalovanému splácať žalobcovi v splátkach v sume 143,12 € mesačne splatných vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením č o i len jednej splátky má za následok splatnosť celej dlžnej sumy.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 63,50 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 11.03.2019 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.717,46 EUR spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 1.717,46 EUR od 08.02.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 30.11.2010 v súlade s § 269 ods.2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného č. X., tak ako preukazujú priložené výpisy z účtov. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy o účte sa táto spravuje aj znením VOP, pričom žalovaný sa s ich znením pred podpisom zmluvy riadne oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy je banka (ako žalobca) oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníku poplatkov. Účastníci uzavreli dňa 6.3.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 1500,- EUR s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 16,9 % ročne. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť (v zmysle bodu T odseku 12 VOP účinných ku dňu zatvorenia Zmluvy o povolenom prečerpaní). Výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania je uvedená v tom ktorom výpise z účtu. Na základe Zmluvy o účte a VOP banka rozlišuje povolený debet (služba „povolené prečerpanie“) a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu dovolené prečerpanie na účte s úrokom 16,9% ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj bodom T VOP účinných ku dňu zatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie

zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- EUR. (v zmysle bodu 8.9 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR). Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle bodu 8.9 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- EUR dňa 02.11.2018 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- EUR sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravujú ustanovenia §2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a bod 3.12 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR. V zmysle bodu 3.8 VOP účinných ku dňu zníženia limitu na povoleného prečerpania na 0,- EUR, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného č. X., o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 07.02.2019 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. X. - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatv. účtu" alebo „Prevedenie dlhu klienta", pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. Žalovaná suma 1.717,46,- EUR predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Poplatky sú účtované na základe bodu VI. ods. 4 Zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov. Okrem toho v zmysle bodu 3.12 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR : „S nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok. Na základe časti I bodu 7 Zmluvy o povolenom prečerpaní v súvislosti s povolením prečerpaní si môže banka inkasovať poplatky za zriadenie/ prehodnotenie debetného limitu, ktorých výšku je oprávnená kedykoľvek zmeniť. Na základe zmluvy o bežnom účte, zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie a príslušných VOP rozlišuje žalobca tieto tri režimy debetného úročenia zostatku na osobnom účte: A. Sadzba úroku 16,9% ročne je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva z bodu 3 Prílohy č. 1 Zmluvy o povolenom prečerpaní, týkajúcej sa Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere týkajúceho sa povoleného prečerpania a bodu 8.8 VOP účinných ku dňu zatvorenia účtu. B. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní vyplýva aj úrok z omeškania 5% z čiastky, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, ktorý je účtovaný počas trvania nepovoleného prekročenia limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0,-EUR resp. do vyrovnania prečerpania do výšky povoleného prečerpania. C. Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z bodu 3.12 VOP (účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,-EUR) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb, časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu" a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18). Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické: - <https://www.primabanka.sk/urokov%C3%A9-sadzby/produkty-v-ponuke>
- <https://www.primabanka.sk/urokov%C3%A9-sadzby/produkty-mimo-ponuky>

Uvedené sú dostupné aj na pobočkách banky. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č.k. 16Csp/20/2019-328 zo dňa 27.03.2019, ktorým žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor zo dňa 29.04.2019 s odôvodnením vo veci samej, na základe ktorého súd uznesením č.k. 16Csp/20/2019-337 zo dňa 15.05.2019 platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil.

3. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že žalobou uplatnený nárok neuznáva. Vyjadril názor, že žalobca nepreukázal uzavretie zmluvného vzťahu o prečerpaní (možnosti prekročenia) peňažných prostriedkov na bežnom účte, či už z hľadiska výšky prečerpania, spôsobu splácania a iných náležitostí a podmienok súvisiacich s poskytovaním takejto služby. Zdôraznil, že predmetná zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb neobsahuje žiadne dojednanie o možnosti prečerpania bežného účtu (t.j. dojednanie o zriadení služby „povoleného prečerpania“). Argumentoval, že pokiaľ žalobca použil slovné spojenie „nepovolené prečerpanie“ zrejme mienil označiť záporné saldo účtu klienta pri zúčtovaní úrokov a poplatkov s poukazom na ustanovenie článku 3.12 všeobecných obchodných podmienok, ktorý počíta s možnosťou nepovoleného prečerpania bežného účtu. Zo všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že nepovolené prečerpanie je zmluvné dojednanie, ktoré je jednostranne určené a nastavené bankou, preto nemohlo ísť o žiadne obojstranne dohodnuté plnenie. Nakoľko nešlo o individuálne dojednanie a nemal možnosť ovplyvniť jeho obsah považoval ho za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tomto smere najmä zdôraznil, že tento režim umožňuje banke aj bez vôle majiteľa účtu poskytovať mu nedojednané prekročenie finančného stavu na účte, pričom banka si zabezpečuje právo na úroky a rôzne poplatky, ktoré následne ďalej úročí úrokom vo výške 28 % ako pri povolenom prečerpaní. Súčasne poukázal na skutočnosť, že ako neprijateľná zmluvná podmienka bolo dojednanie o úroku vo výške 28 % vyhlásené viacerými konkrétnymi súdnymi rozhodnutiami. Na základe uvedeného navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 13.06.2019 k odporu uviedol, že pokiaľ žalovaný tvrdí, že s ním nemal uzavretý zmluvný vzťah o prečerpaní, resp. že nepreukázal dojednanie zmluvy o povolenom prečerpaní, toto tvrdenie je irelevantné, pretože do konania predložil zmluvu o povolenom prečerpaní na účte a to (1) návrh klienta na uzavretie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 23.03.2011, na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý limit povoleného prečerpania v sume 800,- € a (2) návrh klienta na uzavretie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 06.03.2012, na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý limit povoleného prečerpania v sume 1.500,- €, pričom v oboch prípadoch boli návrhy bankou prijaté konkludentne v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka samotným povolením prečerpania peňažných prostriedkov do výšky debetného limitu na účte. Zdôraznil, že návrhy boli bankou prijaté, čo vyplýva aj z jednotlivých výpisov z účtu, z ktorých je zrejmé poskytnutie služby povoleného prečerpania na osobnom účte žalovaného. Ďalej k tvrdeniu žalovaného, že pokiaľ má mať banka nárok na úroky pri nepovolenom prečerpaní, mali byť individuálne dojednané a nakoľko ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach neboli individuálne dojednané, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku uviedol, že sadzba úroku vo výške 28 % ročne platná pre nepovolené prečerpanie vyplýva z bodu 3.12 oddiel 3 všeobecných obchodných podmienok v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ustanoveniami § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. Uviedol, že zmluva o povolenom prečerpaní nemusí obligatórne obsahovať dojednanie o úrokovej sadzbe, naopak podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. postačuje, aby veriteľ o úrokovej sadzbe informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu, pričom výveska úrokových sadzieb bola zverejnená na internetovej stránke. Vyjadril názor, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy vzhľadom na (1) text zmluvy, ktorý všeobecné obchodné podmienky vyhlasuje za neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou žalovaný vyjadril súhlas podpisom zmluvy, (2) rozhodnutie SD EÚ zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument a (3) ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka, ktoré výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach zakotvuje. Žalovaný podpisom na zmluve potvrdil preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou. Dojednaný úrok vo výške 28 % nepovažoval za neprímerane vysoký ani v rozpore s dobrými mravmi. Nakoniec zdôraznil, že žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy, pričom výzvu doručoval žalovanému, t.j. výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného a súčasne listom zo dňa 21.01.2019 odstúpil od zmluvy, čím došlo k zániku zmluvy o účte ako aj zmluvy o poskytovaní súvisiacich bankových produktov a služieb, keď zrušenie účtu vyplýva aj z posledného výpisu z účtu č. 2/2019, v ktorom je uvedená aj dlžná suma 1.717,46 € ku dňu zrušenia účtu. Na základe uvedeného navrhol vyhovieť žalobe v plnom rozsahu.

5.1 Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o bežnom účte.

5.2 Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

5.3 Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

5.4 Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

5.5 Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6.1 Na základe zisteného skutkového stavu a jeho právneho vyhodnotenia dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.11.2010, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol bežný účet, ktorý žalovaný využíval v období od novembra 2010 do februára 2019 s tým, že na účet bola v tomto období pripísaná spolu suma 204.866,28 € a vybratá spolu suma 206.583,74 €, t.j. rozdiel predstavuje sumu 1.717,46 € v neprospech účtu (debet). Na základe návrhu žalovaného zo dňa 06.03.2012 a prijatia návrhu žalobcom došlo aj k uzavretiu zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu s debetným limitom v sume 1.500,- €. Preto súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.717,46 €.

6.2 Na druhej strane z vykonaného dokazovania nevyplývalo dojednanie zmluvných strán o práve žalobcu na sankčný úrok vo výške 28 % ročne v prípade nepovoleného prečerpania bežného účtu (dojednanie nebolo súčasťou zmlúv a výslovne ani predložených všeobecných podmienok) ani splnenie zákonných podmienok pre jeho uplatnenie (§ 18 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z.), pretože nebolo preukázané, že žalobca oboznámil žalovaného s týmto úrokom v listinnej forme alebo na trvalom nosiči, za ktorý nemožno považovať zverejnenie na internetovej stránke. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov. Podľa § 2 písm. m) zákona č. 129/2010 Z. z., trvanlivým médiom sa rozumie každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií, pričom podľa dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu bolo nutné definovať „trvanlivé médium“, ktorým sa rozumie „akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uchovať informácie, ktoré sú mu osobne určené, a to spôsobom, ktorý umožňuje použitie tejto informácie

v budúcnosti na účely, ktoré plní táto informácia a ktorý umožňuje nezmenené reprodukovanie uložených informácií (ide napríklad o CD alebo USB flash disky a nejde napríklad o email)". Z tohto dôvodu dospel súd k záveru, že žalobcom tvrdené zverejnenie informácie o výške úrokovej sadzby (28 % ročne) na svojej internetovej stránke nezodpovedá podmienke informovania spotrebiteľa (žalovaného) na trvanlivom médiu. Podporne súd poukazuje, že aj na skutočnosť, že ani v zmysle dôvodovej správy k ustanoveniu § 2 písm. f) zákona č. 266/2005 Z. z. sa za trvanlivé médium výslovne nepovažuje internetová stránka. Súd tak nemal preukázané dojednanie zmluvných strán o výške úroku 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní bežného účtu, keď výška úroku nevyplýva ani zo všeobecných obchodných podmienok (navyše obsahom všeobecných obchodných podmienok môžu byť len technické otázky a nie podstatné zmluvné náležitosti, medzi ktoré patrí aj úroková sadzba). Okrem toho dojednanie o sankčnom úroku vo výške 28 % bolo v zmluvách žalobcu v iných súdnych konaniach právoplatne vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V časti uplatneného úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.717,46 € od 08.02.2019 do zaplatenia preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

6.3 Súd dospel k záveru o splnení podmienok na povolenie splácania prisúdenej sumy žalobcovi zo strany žalovaného v splátkach (§ 232 ods. 3 druhá veta C.s.p.). Pri rozhodovaní o dlhšej lehote splatnosti prisúdenej sumy prihliadol na majetkové pomery žalovaného. Žalovaný má príjem zo zamestnania v sume 650,- € v čistom mesačne, okrem toho v novembri 2019 poslednýkrát dostane vyplatený rodičovský príspevok v sume 220,- € a jeho výdavky predstavujú okolo 700,- € mesačne, pričom sa jedná o splátky na úvery, elektriku a telefón. Žalovaný žije v dome svojej matky spolu s manželom a dvomi deťmi. V súčasnosti platí dve exekúcie a má zrážky zo mzdy, dve exekúcie predstavujú dlžoby v zdravotnej poisťovni a v sociálnej poisťovni s tým, že toto mu ešte nezačali zrážať a zrážky zo mzdy v sume 130,- € mesačne sú pre úverovú spoločnosť, kde úver predstavuje 5.000,- €, spláca spotrebný úver v Slovenskej sporiteľni, kde splátka predstavuje 350,- € mesačne, ďalej spotrebný úver v Prima banke, kde splátka predstavuje 135,- € mesačne, ďalej hypotekárny úver v Prima banke v sume 70,- € mesačne, v Quatro má dlh v sume 5.000,- €, tam nespláca v súčasnosti nič, dlh v zdravotnej poisťovni spláca po 50,- € mesačne, celkový dlh voči sociálnej poisťovni predstavuje 850,- €, tam ešte nemá stanovené splátky, ďalej platí elektrinu v sume 100,- € mesačne, dlžobu v sume 26,- € a za telefón 70,- € mesačne, v tom je zahrnutý aj internet pre žalovaného a pre syna. Povolenie splátok prisúdenej sumy nezasiahne neprimerane ani do postavenia žalobcu, pretože pri splátke v sume 143,12 € mesačne splatí žalovaný prisúdenú sumu do jedného roka. V prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky stráca žalovaný výhodu splátok.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca nebol v spore v plnom rozsahu úspešný, keď neúspech v časti uplatneného úroku nebolo možné považovať len za neúspech v nepatrnej časti predmetu konania (pre účely rozhodnutia o trovách konania súd vyčíslil uplatnený úrok ku dňu vyhlásenia rozsudku). Preto podľa pomeru úspechu strán v spore (81,75 % na strane žalobcu na základe úspechu v časti o zaplatenie sumy 1.717,46 €, resp. 18,25 % na strane žalovaného na základe zamietnutia úroku po vyčíslení ku dňu rozhodnutia súdu v sume 383,39 €) priznal súd žalobcovi proti žalovanému nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 63,50 % (81,75 % mínus 18,25 %). Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 362 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie

dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).